

200704643/1.

Datum uitspraak: 28 november 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 06/59563 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Roermond, van 7 juni 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 24 februari 2005 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellant om wijziging van de beperking van de aan hem verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd en verlenging van de geldigheidsduur ervan afgewezen.

Bij besluit van 7 november 2006 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 7 juni 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 5 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J.H. van der Winden, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

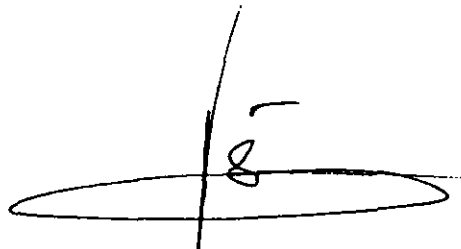
w.g. Van der Winden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 28 november 2007

348-555.

Verzonden: 28 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

**RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE
ZITTINGHOUDENDE TE ROERMOND**

**Enkelvoudige kamer voor bestuursrechtelijke zaken
Vreemdelingenkamer**

Uitspraak van de rechtbank als bedoeld in artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

Proc.nr. : AWB 06/59563

Inzake : eiser,
gemachtigde mr. W.H.M. Ummels, advocaat te Rotterdam,

tegen : de Staatssecretaris van Justitie te 's-Gravenhage,
verweerder.

I. PROCESVERLOOP

In deze beslissing wordt onder verweerder tevens verstaan de rechtsvoorgangers van de Staatssecretaris van Justitie, als het bevoegde bestuursorgaan in procedures als de onderhavige.

Bij fax van 4 december 2006 heeft eiser beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van 7 november 2006. Bij dit besluit heeft verweerder het bezwaar van eiser van 21 maart 2005, gericht tegen het besluit van verweerder van 24 februari 2005, ongegrond verklaard. Bij laatstgenoemd besluit heeft verweerder de aanvraag van eiser tot wijziging en verlenging van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling' in de beperking 'voortgezet verblijf', afgewezen.

Voorts heeft eiser bij fax van 4 december 2006 de voorzieningenrechter van deze rechtbank verzocht bij wijze van voorlopige voorziening te bepalen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist. Voormeld verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening is bij de rechtbank geregistreerd onder het procedurenummer AWB 06/59564.

De gronden van het beroep zijn kenbaar gemaakt bij schrijven van 4 januari 2007.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 13 april 2007, alwaar eiser zich heeft doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde, mr. W.H.M. Ummels, advocaat te Rotterdam. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. drs. M.F. van der Lubbe.

Proc.nr.: AWB/59563

2

Voormeld verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening is eveneens op 13 april 2007 op een zitting behandeld.

II. OVERWEGINGEN

Eiser, van Angolese nationaliteit, geboren op _____, heeft op 2 juli 2001 een aanvraag om toelating als vluchteling ingediend. Bij besluit van 21 januari 2002 heeft verweerder geweigerd eiser een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, maar is eiser wel in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'alleenstaande minderjarige vreemdeling'. Deze verblijfsvergunning is verleend met ingang van 2 juli 2001, geldig tot 2 juli 2002. Vervolgens is de geldigheidsduur eenmaal verlengd tot 21 november 2003, zijnde de datum waarop eiser de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt.

Op 13 februari 2002 heeft eiser beroep ingesteld tegen de weigering van verweerder een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen. Het door eiser tegen dit besluit ingestelde beroep is bij uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Roermond, van 1 april 2004 (AWB 02/12555) ongegrond verklaard, waarna eiser op 29 april 2004 hoger beroep heeft ingesteld bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State te 's-Gravenhage (de Afdeling). Dit beroep is op 8 juli 2004 (kenmerk 200403668/1) ongegrond verklaard, waarna het besluit van 21 januari 2002 in rechte onaantastbaar is geworden.

Op 19 augustus 2003 heeft eiser een aanvraag ingediend tot wijziging en verlenging van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling' in de beperking 'voortgezet verblijf'.

Op 21 november 2005 is eiser gehoord door een ambtelijke commissie.

Bij het thans bestreden besluit van 7 november 2006 heeft verweerder eisers bezwaar ongegrond verklaard en zich op het standpunt gesteld dat eiser niet in aanmerking komt voor wijziging en verlenging van de aan hem verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd. Voorts is niet gebleken van bijzondere individuele omstandigheden in de zin van artikel 3.52 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000).

Eiser heeft zich in beroep op het standpunt gesteld dat hij in aanmerking komt voor de gevraagde verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd op grond van het bepaalde in artikel 3.52 van het Vb 2000, aangezien wegens bijzondere individuele omstandigheden niet van hem kan worden gevergd dat hij Nederland verlaat.

Niet in geschil is dat eiser niet voldoet aan de voorwaarden voor de verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'voortgezet verblijf' in de zin van de artikelen 3.50 en 3.51 van het Vb 2000.

Proc.nr.: AWB/59563

3

Het geschil is derhalve beperkt tot de vraag of hetgeen door of namens eiser is aangevoerd, verweerder in redelijkheid aanleiding had moeten geven tot toepassing van het bepaalde in artikel 3.52 van het Vb 2000.

De rechtbank overweegt als volgt.

Ingevolge het bepaalde in artikel 14, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 is verweerder bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd in te willigen, af te wijzen, dan wel niet in behandeling te nemen.

Ingevolge het bepaalde in artikel 14, tweede lid, van de Vw 2000 wordt een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd verleend onder beperkingen verband houdend met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld over de beperkingen en voorschriften.

Ingevolge artikel 3.4, eerste lid, aanhef en onder u, van het Vb 2000 houdt de in artikel 14, tweede lid, van de Vw 2000 bedoelde beperking verband met voortgezet verblijf.

Artikel 3.52 van het Vb 2000 bepaalt dat in andere gevallen dan genoemd in artikel 3.51, de verblijfsvergunning regulier onder een beperking verband houdend met voortgezet verblijf, kan worden verleend aan de vreemdeling die rechtmatig verblijf heeft gehad en van wie naar het oordeel van verweerder wegens bijzondere individuele omstandigheden niet gevergd kan worden dat hij Nederland verlaat.

Eiser heeft zich op het standpunt gesteld dat er sprake is van bijzondere individuele omstandigheden op grond waarvan van hem niet gevergd kan worden dat hij Nederland verlaat. Eiser heeft hiertoe naar voren gebracht dat hij reeds sinds 2001 in Nederland verblijft en volledig is ingeburgerd in de Nederlandse samenleving. Het integratieproces is volgens hem bovendien versterkt doordat eiser in Nederland een opleiding heeft gevolgd. Voorts heeft eiser gesteld dat hij volledig is vervreemd van zijn land van herkomst. Eiser weet niet hoe hij in een land, waar hij alleenstaande is, zonder bestaansbasis en maatschappelijke aansluiting de draad van het leven aldaar weer zou moeten oppakken.

De rechtbank is van oordeel dat verweerder voornoemde door eiser aangevoerde omstandigheden niet heeft hoeven aan te merken als bijzondere individuele omstandigheden als bedoeld in artikel 3.52 van het Vb 2000. Verweerder kan, aldus de rechtbank, worden gevolgd in zijn overweging dat met vorenstaande omstandigheden niet is aangetoond dat eiser zodanig in de Nederlandse samenleving is geïntegreerd en de Angolese samenleving is ontgroeid dat een terugkeer naar zijn land van herkomst in redelijkheid niet van eiser kan worden verlangd. De rechtbank overweegt voorts dat verweerder de omstandigheid dat de situatie voor eiser in zijn land van herkomst ongunstiger is dan in Nederland redelijkerwijs niet als bijzondere individuele omstandigheden heeft hoeven aan te merken op grond waarvan van eiser niet gevergd kan worden dat hij Nederland verlaat.

Proc.nr.: AWB/59563

4

Eiser heeft zich verder nog beroepen op artikel 8 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) en artikel 3 van het Internationaal Verdrag voor de Rechten van het Kind (IVRK). Dienaangaande overweegt de rechtbank het navolgende.

In artikel 8, eerste lid, van het EVRM is bepaald dat een ieder recht heeft op respect voor zijn familie- of gezinsleven. Ingevolge het tweede lid van dit artikel is geen inmenging van enig openbaar gezag in de uitoefening van dit recht toegestaan, dan voor zover bij wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, het economisch welzijn, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van rechten en vrijheden van anderen.

Blijkens B2/10.2.1 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) kan er sprake zijn van familie- of gezinsleven als bedoeld in artikel 8 van het EVRM tussen overige naaste bloedverwanten, zoals de grootouders en het kleinkind, broer of zus, de oom/tante en de neef/nicht, mits er sprake is van een meer dan gebruikelijke afhankelijkheid en emotionele binding (more than emotional ties). Eiser heeft in dit verband aangevoerd dat hij een hechte relatie onderhoudt met zijn in Nederland wonende, enige nog bereikbare bekende familieleden, zijnde zijn oom en diens gezin.

De rechtbank is met verweerder van oordeel dat niet is gebleken dat de relatie van eiser met zijn oom kan worden aangemerkt als een familieband die uitgaat boven hetgeen gebruikelijk is in dergelijke relaties. De feiten dat eiser zelfstandig woont, financieel in zijn eigen onderhoud voorziet en enkel regelmatig bij die oom op bezoek gaat, ondersteunen dit oordeel. Het beroep op artikel 8 van het EVRM kan dan ook niet slagen.

Aangaande het beroep van eiser op artikel 3 van het IVRK overweegt de rechtbank het volgende. Uit het in dit verband aangevoerde begrijpt de rechtbank dat eiser zich uitsluitend beroept op het eerste lid van voornoemd artikel.

Verweerder heeft zich in het bestreden besluit op het standpunt gesteld dat toepasbaarheid van artikel 3, eerste lid, van het IVRK alleen geldt voor minderjarigen, terwijl eiser op 21 november 2003 de meerderjarige leeftijd heeft bereikt. De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich in casu op goede gronden op het standpunt heeft gesteld dat de voormelde bepaling op eiser reeds niet van toepassing is vanwege diens meerderjarigheid.

Voorts is door eiser een beroep gedaan op artikel 4:84 van de Awb, de bovengenoemde inherente afwijkingsbevoegdheid van verweerder. Eiser heeft zich op het standpunt gesteld dat in zijn geval een afwijking van het beleid gerechtvaardigd is.

De rechtbank overweegt in dit verband het volgende.

Proc.nr.: AWB/59563

5

Ingevolge artikel 4:84 van de Awb handelt het bestuursorgaan overeenkomstig de beleidsregels, tenzij dat voor een of meer belanghebbenden gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen.

De rechtbank overweegt dat aan de beperking genoemd in artikel 3.52 van het Vb 2000 geen beleid is gekoppeld. Nu artikel 4:84 van de Awb eerst aan de orde kan zijn indien sprake is van beleid, is toepassing van die bepaling in de onderhavige zaak niet aan de orde.

Mitsdien wordt beslist als volgt.

III. BESLISSING

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. F.H. Machiels in tegenwoordigheid van mr. M.A. de Wit als griffier en uitgesproken in het openbaar op - 7 JUNI 2007

Voor eensluidend afschrift:
de wnd. griffier:

M de Wit

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 van de Vw 2000 bevat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak. Artikel 6:5 van de Awb bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak.

Afschrift verzonden op: - 7 JUNI 2007

Mr. W.H.M. Ummels
advocaat en procureur

Mathenesserlaan 357b
3023 GC ROTTERDAM

Telefoon

010-4770155

Telefax

010-4767925

Uw ref. :

Onze ref. :

Rotterdam, 5 juli 2007

Inzake: hoger beroep

vreemdeling van Angolese nationaliteit

verweerder : Minister voor V. en I.

uitspraak Rechthank 's Gravenhage, nevenzittingplaats

Roermond / verzonden 07.06.07 (AWB 06/59563).

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN /	
05 JUL 2007	
ZAAKNR.	52 4643
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

2476-A

Geeft te kennen :

vreemdeling van Angolese nationaliteit, geboren :
wonende te te dezer zake woonplaats kiezende ten kantore van
mr. W.H.M. Ummels, advocaat-procureur te Rotterdam, aldaar kantoorhoudende aan de
Mathenesserlaan 357b, die verklaart bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van
dit hoger beroep door eiser (thans appellant) en verder als zijn gemachtigde in de procedure
zal optreden en onderhavig hoger beroepschrift ondertekent, het navolgende :

Hoger beroep wordt ingesteld tegen de in afschrift bijgevoegde uitspraak d.d. 7 juni 2007
verzonden 7 juni 2007(AWB 06/59563), waarbij het beroep van appellant tegen de afwijzing
van de aanvraag tot wijziging en verlenging van de verblijfsvergunning regulier voor
bepaalde tijd onder de beperking ' verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling' in de
beperking 'voortgezet verblijf' , ongegrond wordt verklaard.

Daarbij wordt zijdens appellant de navolgende grief aangevoerd.

Grief

In de aangevallen uitspraak d.d. 7 juni 2007 wordt ten onrechte artikel 4:84 AWB niet aan de
orde geacht in de laatste overweging van de Rechtbank op pagina 5 van de uitspraak.

Toelichting

Appellant is van mening dat nu verweerder geen geëxpliciteerd beleid voert in zaken als onderhavige waarbij een beroep wordt gedaan op art 3.52 Vb dit niet kan impliceren dat een toets op grond van 4:84 AWB achterwege kan blijven.

Door terzake geen beleid te formuleren is er sprake van een reëel risico dat de beslissingen willekeurig worden genomen, zonder dat deze in rechte kunnen worden getoetst. Bovendien wordt op deze wijze van een oordeel uitgesloten de vraag of verweerder van het beleid had dienen af te wijken. Art 4:84 AWB bevat terzake een rechtsnorm en de waarborg voor de burger dat zijn belangen ook wanneer daarbij in de besluitvorming van de beleidsregels dient te worden afgeweken zorgvuldig zullen worden gewogen.

Verweerder vermeld ten onrechte in de bestreden beslissing d.d. 07.11.06 te hebben getoetst aan de mogelijkheid af te wijken van de beleidsregels op grond van 4:84 AWB. Er is immers geen beleid.

Er was in casu overigens voldoende reden geweest af te wijken nu appellant zich reeds langer dan 5 jaar rechtmatig in Nederland bevindt en er op meerdere plaatsen in de Vw en Vc een termijn van 5 jaar is genoemd als een grens waarbij dient te worden berust in verder verblijf (bijvoorbeeld van onbepaalde duur), terwijl art 3.51 Vb zelf een termijn van 3 jaar noemt als redelijk.

Nu verweerder zich heeft beroepen in de bestreden beslissing in het kader van de 4:84 AWB toets op een beleid dat niet bestaat had de bestreden beslissing door de Rechtbank dienen te worden vernietigd wegens een ernstig motiveringsgebrek. Enige toetsing heeft niet plaatsgevonden.

De uitspraak van de Rechtbank kan dan ook wegens motiveringsgebreken niet in stand blijven en dient in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin te worden vernietigd.

Redenen waarom wordt verzocht het hoger beroep gegrond te verklaren en met vernietiging van de uitspraak d.d. 07.06.07 waarvan beroep, het beroep alsnog gegrond te verklaren en de betreffende bestreden beschikking d.d. 07.11.07 van verweerder te vernietigen dan wel de zaak na gegrondverklaring voor verdere afdoening te verwijzen naar de Rechtbank.

Gemachtigde,

Mr W.H.M. Ummels

Cc IND/PV

Bijlagen: kopie uitspraak 07.06.07 (AWB 06/59563)
machtiging